

ПРЕДАДЕН НА СМЪРТ

Дейвид Уилкерсън

29 Март, 1999

В деня на Петдесетница апостол Петър заяви пред множествата в Ерусалим: „ ... Исуса Назарянина ... предаден според определената Божия воля и предумание, вие разпнахте и убихте” (Деяния 2:22-23). Какво имаше в предвид Петър, казвайки това? Един Гръцки речник превежда думите му по следния начин: „Исус беше оставен на враговете, предаден на смърт според определения Божий план.”

Какво странно, необяснимо действие от страна на предполагаемият любящ небесен Отец. Бог умишлено предаде Сина Си на смърт! Сякаш Той нарочно заведе Исус в ръцете на най-жестоките Му врагове и каза: „Ето Моя Син - правете с Него каквото искате.” После застана отстрани, без да прави нищо за да им попречи да Го убият. Що за предопределен план беше това? Защо Бог трябваше да предава Собствения Си възлюбен Син на смърт? Петър ни дава отговора в следващия стих: „ ... понеже не беше възможно да бъде държан Той от нея” (Деяния 2:24).

Бог знаеше, че беше невъзможно Исус да бъде държан завинаги в лапите на смъртта. Ето защо Той не виждаше никакъв риск в това да предаде Сина Си на смърт. Той знаеше, че Исус щеше да излезе от гроба като славен победител над смъртта - възкресен чрез животворната сила на Святия Дух! Важно е, обаче, да разберем времената, в които Петър изговори тези думи. Преди Голгота, смъртта беше най-ужасяващото нещо за хората. Тя беше все още под владение на дявола, под негова власт и господство. По тази причина смъртта беше страшен враг.

Бог знаеше, че тази сила на смъртта трябваше да бъде разрушена. И ето защо Той предаде Сина Си на смърт: „ ... за да унищожи чрез смъртта тогава, който има властта на смъртта, сиреч дявола” (Евреи 2:14). Бог желаше да премахне жилото на смъртта, да разруши властта на Сатана над смъртта веднъж завинаги. Затова Той позволи Исус да слезе в смъртта за да я обезсили.

Когато Исус беше положен мъртъв в гроба, Сатана и неговите орди ликуваха. Те си мислеха, че бяха спечелили окончателна победа. Но през цялото време Божият предопределен план беше в действие - един план за възкресенски живот! Господ изпрати Своя Свети Дух долу в самите недра на смъртта. И там Духът съживи Исусовото тяло, възкресявайки Го от смъртта. После нашият благословен Спасител излезе от гроба направо през огромния камък. И Той се върна с това свидетелство: „бях мъртъв, и, ето, живея до вечни векове; и имам ключовете на смъртта и на ада” (Откровение 1:18). Христос казва тук: „Аз съм Този, Който притежава вечния живот! Бях мъртъв, но вижте - Аз съм жив, сега и завинаги. Аз държа в ръцете Си ключовете на живота и смъртта!”

От момента, в който Исус излезе от затвора на смъртта Той стана възкресението и живота. И Той го направи не само за Себе Си, но и за всички които щяха да повярват в Него от този ден нататък. Той ни е донесъл възкресенски живот, който е отвъд силата на смъртта! Ето защо, вече няма причина за един Християнин да се страхува от смъртта или да я счита за враг. Нашият Господ е извоювал пълна победа над нея: „Когато Бог възкреси, като развърза болките на смъртта ...” (Деяния 2:24).

Ако си приел Исус като Спасител и Господ, тогава Той живее у теб като могъща мощ на възкресенски живот. И същата възкресенска сила, която Го изведе от гроба ще подкрепя и теб. „Или за себе си не познавате ли, че Христос е във вас ...” (2 Коринтяни 13:5). Ти притежаваш у себе си всичко, което е в Христос - могъща животворна сила, която Сатана не може да разруши!

Павел ни казва, че ние също сме предадени на смърт, както беше Исус, нашия Господ

Апостол Павел пише: „Защото ние живите винаги сме предавани на смърт, за да се яви и живота на Исус в нашата смъртна плът” (2 Коринтяни 4:11).

Когато Павел казва: „Защото ние живите ...” той повтаря думите на Исус от Откровение 1:18: „Ето живея ...” Павел говори тук за Християни - тези, които уповават на Христос и имат Неговия живот пребъдващ у тях. Въпреки това, какво всъщност казва Павел относно нас в този стих? Той ни казва, че ние също сме били предадени на смърт! Точно така - точно както Отец предаде Сина Си на смърт, така Той предава и всички, които са в Христос. Бог води всеки един от нас за ръка до самите порти на смъртта и казва: „Ето, смърт - вземи и този. Прави с него каквото искаш!” И в този момент Божията ръка не е вече такава, която защитава. По-скоро тя ни въвежда в самите лапи на смъртта!

Защо Бог прави това, питаш ти? Прави го по същата причина, поради която предаде Собствения Си Син на смърт. Той знае, че смъртта не може да ни задържи! Болката и скръбта на смъртта не могат да ни погълнат или унищожат. Ние притежаваме у себе си животворна сила много по-могъща от смъртта - която сила е живота на самия Христос!

Бог знае, че за нас не съществува риск, точно както беше и с Исус. И Той има предопределен план за нас, точно както имаше за Собствения Си Син. Този план ще спечели за нас най-голямата победа, която някога сме познавали. При все това, тази победа може да бъде завършена в нас единствено чрез смърт.

Павел ни предупреждава: „Ако имате възкресенския живот на Христос у себе си, Бог ще ви потапя в смъртта - всеки ден от живота ви!”

„Защото ние живите винаги сме предавани на смърт ...” (2 Коринтяни 4:11). Апостолът добавя: „Както е писано, „Убивани сме заради Тебе цял ден; Считани сме като овце за клане”” (Римляни 8:36). Гръцкото значение тук е „Всеки ден сме предавани на смърт.” Накратко, Павел казва: „Всеки ден аз се изправям пред нова смъртна ситуация.”

Моля те, да разбереш - тук Павел не говори за физическа смърт. Той говори за онази смърт, която ни спохожда всеки ден от нашия вървеж с Христос. Когато той заявява, „... Аз всеки ден умирам” (1Коринтяни 15:31), той има в предвид всякакъв вид беди, страдания, гонения, опасности и скърби.

Всъщност, Павел казва: „Ние, които имаме у себе си Христовия живот, постоянно преминаваме от една смъртна ситуация в друга. Всеки ден някое ново изпитание, криза или гонение се стоварва върху нас. Затова, ако ти имаш у себе си живота на Божия Син, очаквай да срещаш някаква смъртна ситуация всеки ден от живота си!”

Всеки ден, когато приятелите на Павел го виждаха, той беше в беда

Благочестивия апостол Павел беше пълен със Святия Дух, знания и откровения. Той се молеше усърдно и ходеше всеки ден в интимно общение с Исус. При все това, той призна, че беше постоянно нараняван, клеветен, мразен, обиждан. Говореха клюки по негов адрес, нападаха характера му, опозоряваха името му. И освен всички тези душевни страдания, той беше измъчван от демонични сили, претърпяваше корабокрушения, беше удрян, бит с камъни.

Павел страдаше толкова много и толкова често, че дори и духовните му деца се чудеха защо той непрекъснато търпеше трудности и гонения. Всеки път, когато го виждаха, или лицето му беше насинено, или имаше счупени кости, или пък тялото му беше покрито с белези.

Те не можеха да се сдържат да не попитат духовния си баща: „Къде са Божиите обещания за теб, Павле? Ти проповядваш, че Бог защитава и избавя. Защо това не става с теб? Защо всеки път, когато идваш да ни видиш, сърцето ти е толкова наскърбено?” Те си мислеха, че Павел беше виновен за някакъв грях.

Разбира се това нараняваше Павел дълбоко. Ето един мощен, искрен проповедник на Божията благодат и освобождение и навсякъде, където се обърнеше, той беше наскърбяван и хулен. Накрая клеветите станаха толкова болезнени, че в писмо до Тимотей Павел изплака: „Всички в Азия са срещу мен! Аз основах всички тези църкви, отгледах техните водачи. Но сега всички те са се обърнали срещу мен!”

Апостолът каза, че беше му останал само един приятел - Онисифор, който „... не се засрами от оковите ми” (2Тимотея 1:16). Павел казва за приятеля си: „Този човек не се срамува от моето затваряне. Той проявява разбиране вместо да си мисли, че има някакъв скрит грях в живота ми!”

Павел каза също, че беше насърчен от група вярващи, които „...състрадавахте с мен в оковите ми ... (версия King James)” (Евр. 10:34) Той каза: „Тези хора чувстват това, което аз чувствам.”

Защо всички тези хора подкрепяха Павел в трудностите му? Поради това, че самите те бяха „опозорявани с хули и оскърбления, ...съучастници с тия, които страдаха така” (стих 33).

Тези вярващи бяха станали „съучастници в страданията” на апостола, защото същите неща, които се случваха на Павел, бяха се случили и на тях! Те не можеха да гледат на неговите дълбоки нещастия и да го обвиняват, че е под осъждане заради грях. В края на краищата, те бяха претърпели същите укори. И те състрадаваха на Павел - в противен случай трябваше да поставят под въпрос собствената си духовност!

Аз познавам един дълбоко духовен служител, който години наред търпеше сатанински удари и преследване от други вярващи. Всеки път когато го виждах той ме молеше да се моля за него относно трудностите му. Аз приемах с радост - но с течение на времето, когато неговите проблеми продължаваха, аз започнах да се безпокоя. Накрая го попитах директно: „Не разбирам защо винаги си толкова измъчван? Защо сякаш си постоянна мишена на демонични атаки? Ти си един от най-благочестивите пастори, които познавам. Ти си приятел с Господа, винаги се молиш, постоянно изучаваш Словото Му. Защо Той позволява да претърпяваш тези постоянни трудности?”

Не можех да не си помисля: „Аз също имам притеснения и лоши времена, но не и през цялото време, като него.” За момент аз поставих под въпрос духовността на този човек. Но сега зная, защо този благочестив служител бе ежедневно предаван на смъртни ситуации. Това беше така, защото той беше пълен с възкресенски живот! Бог искаше да го използва по мощен начин - затова той

продължаваше да го предава на смърт във всяка област от живота му. Той искаше да не остане нищо, което щеше да възпрепятства чудесното изявяване на Христос в него. Ето защо Павел беше „предаван на смърт ежедневно.” Затова той беше нараняван, клеветен, преследван, ограбван, затварян, корабокрушенец, злословен, мразен, погрешно разбираан. Сатана беше решен да унищожи свидетелството на живота в него. Той знаеше, че предстоеше да изгрее велико изявяване на Христос в живота на Павел!

Какво точно означава, че ние също трябва да умрем

Павел казва, че ние сме предадени на смърт: „... за да се яви на тялото ни и живота на Исуса” (2 Коринтяни 4:10). Бог ни въвежда в смъртни ситуации, така че Христовия живот да бъде разкрит на другите! Апостолът също казва: „Защото струва ми се, че Бог изложи нас, апостолите, най-последни, като човеци осъдени на смърт; защото станахме показ на света, на ангели и на човеци” (1 Коринтяни 4:9).

Казано просто, когато праведните светии, изпълнени с Христовия живот са водени в смъртни ситуации, това никога не е личен въпрос. Писанието казва, че ние сме изложени пред погледа на три различни същества: ангели, демони и хора. Точно сега може би се борите в лапите на смъртта. Врагът е застанал срещу вас, докарвайки нещастие след нещастие, сковавайки ви от страх. Понякога може би се чувствате абсолютно сам в своята борба.

Но вие не сте въввлечени в някаква тайна война. Вашата борба не е в някой тъмен ъгъл.

Напротив - три групи същества ви наблюдават с голям интерес. Наблюдават ви демони, наблюдават ви ангели, наблюдават ви и хора. И всичките те се чудят: „Как ли ще реагира на своите неприятности този Божий слуга?”

Защо са всичките тези „спектакълни“ неприятности? Защо трябва да преминаваме през тези смърти? Какво цели Бог за нас с това? Нашият небесен Отец знае, че определени неизкупени области в живота ни възпрепятстват пълното изявление на Христовия живот в нас. Той познава препънките ни, страховете ни, амбициите ни, страстите ни, и всичко което спира пълното изявяване на Исус. За това Той позволява да бъдем поставени в „смъртни ситуации“ за да освободи сърцата ни от тези пречки.

Размисли върху следните примери:

1. Ако твоята пречка е страх от човек, Бог може да доведе в живота ти някой, чието присъствие те парализира от страх.

Всичко, което този човек казва или прави увеличава страха ти, докато стане непоносим. След време ти започваш да се чувстваш изтощен, недостоен, без никаква сила да продължиш.

Аз съм виждал такъв страх да причинява физическа болка на Божиите светии. Някои от тях са стигали до задушаване поради „страшния човек“ в живота си и буквално са оставали без дъх! От къде идва такава страховита, диктаторска личност? Защо Бог допуска такъв мъж или жена да се забърка в живота ти? Това става защото твоят небесен Баща те предава на смърт! Той ти казва: „Твоят страх от човеци възпрепятства скъпоценния поток на Христовия живот в теб. Затова той не може да произведе живот в другите. Този страх в теб трябва да спре. Ти трябва да умреш за него! Може би ти викаш към Него, „Господи, изкарай ме от всичко това!“ Но Бог отговаря, „Не, Аз ще позволя на смъртта да извърши делото си. Аз съм подредил всичко това, затова ти ще бъдеш отведен на смърт!“

2. Ако твоята пречка е амбицираност, Бог може да отвори пред теб една изключителна възможност.

Тя може да бъде едно толкова очевидно и обещаващо благословение, че не би могъл да го пропуснеш. Може да бъде дори най-големият и амбициозен проект на живота ти. И Бог ще те допусне да се възползваш от нея докато си мислиш: „Това е! Най-последно получих своя голям шанс.“

После Господ ще допусне цялото това нещо да се срути до основи. Накрая ти ще стоиш всред развалините на мечтите на твоя живот, плачейки: „Господи, аз си мислех, че този план е по Твоята воля! Мислех си, че имам благословението Ти. Аз те молих усърдно за него и Ти ми го даде най-накрая. Как можа да допуснеш всичко това да се провали толкова безнадеждно?”

Ти си бил предаден на смърт! Провалът на твоя проект е предназначен да бъде смъртта на твоята амбиция - смърт за всичко, което задържа изявяването на Христовия живот в теб.

3. Твоята пречка могат да бъдат невероятните откровения, които получаваш от Божието слово.

Може да попиташ: „Как може едно свежо откровение някога да стане пречка за някой, който обича Исус?” Повярвай ми, това се случва на много посветени последователи на Исус и може да се случи и на теб!

Един ден може да се наслаждаваш на новите истини, които са ти били открити. Дълбоки доктрини ти се изясняват повече от всякога. И увереността ти расте, защото постоянно прилагаш всяко ново откровение в своя вървеж с Господа. Ти си толкова сигурен за твоето място в Христос, че си мислиш: „Най-после открих библейските принципи как да вода изцяло победоносен живот!”

Тогава изведнъж, без никаква явна причина, душата ти е поразена от суша. Много скоро твоята радост и увереност дават място на чувството на слабост и безполезност. Необяснима депресия изпълва душата ти и всеки ден се превръща в робство за теб. Писанията, които доскоро ставаха толкова живи в сърцето ти сега са като затворена книга. Вместо да получаваш откровения, ти се чудиш дали някога ще научиш отново нещо. Мислиш си: „Не мога да откроя смисъла дори на най-ясните пасажии от писанието. Не мога да чуя най-обикновено слово от Бога. Сигурно съм духовен невежа!”

Проблемът не в твоя интелект. Ти си предаван на смърт! Твоята сухота е предназначена да ускори смъртта ти към всяка увереност в твоята плът. Тя е смърт към склонността ти да се хвалиш с дадените ти откровения, вместо да получаваш радостта си от Христос. Истината

е, че всяко откровение има тенденция да произвежда гордост. Точно това е причината, поради която Бог даде на Павел трън в неговата плът. Той въздържаше Павел от хваление поради многото му велики откровения. Бог искаше неговия верен слуга да остане смирен във всяко нещо!

Целият този процес на необходимостта да претърпяваме „смъртни ситуации“ може да изглежда жесток. Без съмнение, той е един от най-болезнените аспекти на вървежа ни с Исус. Но ако позволим на смъртта да завърши делото си в нас, собствения възкресенски живот на Христос ще потече свободно от нас. Ако от друга страна, се съпротивим на работата на смъртта, ние никога няма да имаме Христовия живот в нас!

Когато говоря за умиране към нещо, аз просто имам в предвид, че нещата, за които "умираме" нямат вече власт над нас

Когато умираме към нещо, без значение каква е била пречката, тя губи властта си над нас. Тя вече не е нашият експлоататор, вече не е източник на разрушение за нашия ум или дух. При все това, Християните реагират различно когато Бог ги предава на смъртни ситуации. Мнозина мърморят и се оплакват. Те викат към Бога: „Господи, изкарай ме от това! Стига ми толкова! Всичко това е твърде много за мен, за да го понеса!“

Други започват да вярват, че Бог ги е изоставил. Те се чудят: „Къде беше Божията освободителна сила когато най-много се нуждаех от нея? Защо Той не изпълни Словото Си към мен? Неговите обещания не действат!“

Но във всяка смъртна ситуация, която преживяваме Бог знае, че с нас не е свършено. Той знае, че ние няма да останем в смъртта завинаги. Смъртта, която ще преживеем не може да ни задържи или разруши. Божественият план на нашия Баща е Святият Му Дух да ни изведе от нашия изпит като победители, пълни с възкресенски живот! Казано просто, нашите смъртни ситуации са предназначени да сложат край

на определени лични борби. Нашият Баща ни води до място, където осъзнаваме, че трябва да зависим от Христос напълно, в противен случай никога няма да се справим. Той иска ние да кажем: „Исусе, всичко е безнадеждно, ако Ти не ме избавиш. Аз уповавам на Теб да извършиш всичко.”

Павел преживя този вид смърт. В един момент от живота си той спря да търси освобождение от своите смъртни ситуации. Аз съм сигурен, че в първите дни от вървежа си с Христос той претърпя ужасни времена. И като повечето от нас сигурно се е надявал, че ако само можеше да се довери достатъчно на Господа, той щеше да бъде защитен от всякакви неприятности.

Например, когато Павел беше хвърлен в затвора за първи път, той сигурно е викал за освобождение: „Господи, отвори тези врати, изкарай ме от тук за доброто на Твоето благовестие.” Подобно и неговото първо корабокрушение вероятно изпита вярата му сурово. И първото му биене може би го е карало да постави под съмнение способността на Бог да спазва Словото Си: „Господи, Ти обеща да ме защитаваш. Не разбирам защо претърпявам тази ужасна беда!”

Но нещата просто продължиха да се развиват все по зле за Павел. Писанието почти не дава доказателство, че някога апостола получи освобождение от своите неприятности. Аз вярвам, че през второто си корабокрушение Павел сигурно си е мислил: „Знам, че Господ пребъдва в мен. И за това Той сигурно има причина за да допусне това изпитание. Той ми е казал: „Всичко съдейства за добро на тези, които любят Бога и са призвани според Неговото намерение!” Ако това е начина Му да произведе велико изявяване на Христовия живот в мен, нека да бъде така. На повърхността или на дъното, животът ми е в Неговите ръце!”

По време на третото си корабокрушение Павел сигурно е казал: „Погледнете ме, всички вие ангели в славата! Погледнете ме, всички вие подли демони от ада! Погледнете ме, всички вие, Християни и грешници! Отново съм във дълбоките и мрачни води - в самите лапи на смъртта. Аз съм на показ на всички вас, за да гледате! Искам всички вие да разберете - Бог знае, че смъртта не може да ме задържи! Той ми е казал, че няма да съм вечно тук и затова аз не се

предавам. Аз няма да питам моя Господ, защо съм изпитван по този начин. Аз знам, че тази смъртна ситуация ще свърши, донасяйки голяма слава на Него. Затова, всички вие, които ме гледате - вижте как вярата ми става чиста като злато!”

Иска ми се да можех да срещна Павел в последните, зрели дни от вървежа му с Господа. Щях да го попитам: „Братко, какво те пазеше от обезкуражаване, от отчаяние, от отказване? Ти беше постоянно атакуван, потискан от всички страни.”

Вярвам, че Павел щеше да отговори: „Да, аз бях атакуван. Но това не можа да ме наскърби.”

„Но ти писа, че толкова често си бил объркан от своите изпитания” - бих казал аз.

„Вярно е - но нито веднъж не се отказах от отчаяние” щеше да отговори той.

„Ти беше също и гонен повече от всеки друг.”

„Да, но Господ никога не ме изостави през всичко това.”

„Често ти беше събарян от немощи и притеснения.”

„Така е, но нито едно от тях не ме унищожи.”

Днес Павел заявява пред целия свят: „... Угнетявани сме отвсякъде, но не сме утеснени; в недоумение сме, но не до отчаяние; гонени сме, но не оставени; повалени сме, но не погубени” (2Коринтяни 4:8-9). Той искаше Божиите хора да знаят: „Всичките ви неприятности са лека, временна скръб. И те произвеждат във вас една вечна тежина на слава, далеч отвъд вашето разбиране!”

Павел обобщава Божиите вечни цели в нашите смъртни ситуации в едно силно изявление

Павел ни казва: „... смъртта действа във нас, а живота във вас” (2Коринтяни 4:12). Апостолът много ясно заявява: „Ето я причината, поради която Бог ни предава на смърт. Той го прави, така че живота на Христос да потече от нас към другите!”

Ако позволим на смъртта да извърши делото си в нас, Христовия живот ще се изяви в нас. И нашето свидетелство ще произведе живот във всички, които го чуят!”

Господ ни предава на смърт - смърт за всяка похот, грях, амбиция, плът и гордост - така че вътрешното ни естество да прелива с чисти, даряващи живот води. Той ни казва: „Смъртта, в която те заведох е предназначена да донесе живот на хората около теб. Само онзи служител, който е умрял за този свят, може наистина да носи Христовия живот в своята сфера на влияние!”

Запомни - когато финансовите проблеми бушуват, когато физическата болка поразява, когато името и характера ти са оклеветени - всички очи са насочени към теб. Твоите колеги, твоето семейство, твоите братя и сестри в Христа, дори и непознатите те гледат и очакват твоята реакция. Какво виждат те да излиза от теб в такива времена? Виждат ли вяра, упование, предаване? Или виждат един отчаян, мърморещ Християнин, който не желае да повери себе си на Христовата възкресителна мощ?

Възлюбени, позволи на смъртта да завърши делото си в теб! Позволи ѝ да премахне всичко, което пречи на Христовия живот да потече от теб към другите.

Кажи на Господа: „Татко, аз знам, че тези неприятности не ми се случват защото просто си ми ядосан. Те идват, защото Ти се опитваш да достигнеш до нещо в моята душа. Справи се с него, Господи. Предай го на смърт и от тази смърт донеси живот!”

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

Този материал е предназначен единствено за лична употреба и не се позволява публикуването му в други web страници. Lorain County Free-Net Chapel притежава изключителните права от World Challenge, Inc. да публикува тези послания в своята web страница. Можете свободно да зареждате, копирате, печатате и размножавате тези послания, но без да ги публикувате на друго място в Интернет. Можете обаче да включвате връзки към това място, които да водят до тези послания.